

Algues invasores.

La posidonia és una fanerògama marina que alberga multitud d'espècies epífites sobre els seus fulls.

A més, genera al seu voltant una de les biocenosis més diverses i productives del Mediterrani... i també una de les més fràgils.

Si desapareix la posidonia, es ressenten crustacis, equinoderms, cucs, i xicotets peixos. La pesca no escaparà al desastre.

Caulerpa taxifolia és un alga tropical que va arribar a latituds temperades en la dècada de 1980 per l'acció humana i que està proliferant per bona part de la ribera nord del Mediterrani occidental.

A la vista de les seues frondes i de les praderies que forma, qualsevol diria que les seues comunitats enriqueixen els fons marins.

Els seus potents estolons es desenrotllen de pressa i en quasi qualsevol condició.

Les prolífiques mates de *Caulerpa* creixen i s'estenen. Com un nou Àtila d'efecte devastador.

Allà on arrelen, ja no creix l'herba. La posidonia, acorralada, va perdent terreny. A penes queden uns fulls de la fanerògama al voltant dels quals es concentrava la vida.

Els aquaris, tant públics com privats, solen albergar espècies tropicals, ja que criden més l'atenció que les espècies autòctones.

Però no sempre el més espectacular és el millor. Res superarà la bellesa d'un ecosistema en què les espècies han acoblat els seus nínxols ecològics.

El problema va començar en el Museu Oceanogràfic de Mònaco, els abocaments del qual al mar portaven elements reproductors de *Caulerpa*.

Ja ningú ha pogut controlar ni dominar la invasió. Res pot la lenta posidonia enfront de la potència reproductora de la caulerpa. Els esforços per localitzar els focus i controlar l'expansió no poden amb esta plaga. I les delicades praderies de posidonia desapareixen a pas de gegant.

Però no cal rendir-se. Cal continuar observant i estudiant.

No és possible que la *Caulerpa taxifolia* exercisca el mateix paper que una altra espècie del seu mateix gènere, la *Caulerpa prolifera*, pròpia del mediterrani i que no representa cap amenaça per a les praderies de fanerògames.

Per això el treball segueix en el mar i en el laboratori, en un esforç desesperat d'eliminar-la.

Inclús sense certeseses de triomf, cal continuar intentant frenar la desaparició de les praderies de Posidonia oceànica del Mediterrani.